

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 49Csp/74/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120208524
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr.LL.M Helena Tóre Janíčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5120208524.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Helenou Tóre Janíčkovou LL.M v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, P. O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej N. I., B.. XX. XX. XXXX, X. I. XXX, XXX XX I. o zaplatenie 4 204,74 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 783,85 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 394,38 eur od 21.06.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 54,09 eur od 22.10.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 166,90 eur od 17.11.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 168,48 eur od 18.12.2020 do zaplatenia, zastavuje.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietá.

III. Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným na Okresnom súde Žilina dňa 30. 07. 2020 sa pôvodný žalobca, Všeobecná úverová banka, a.s. domáhal proti žalovanej vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 4 204,74 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 21. 06. 2020 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu pôvodný žalobca odôvodnil tým, že pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 20. 03. 2015 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. („ďalej len Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2400 EUR a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80 EUR. Ďalej uviedol, že v zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbuvauje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dižný zostatok je celkový debetný zostatok

na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 05.06.2020 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.05.2020 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s príhľadnutím na vykonané úhrady odporcu s konečným zostatkom na úhradu vo výške 4204,74 EUR. Uviedol, že konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 4204,74 EUR.

3. Uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 49Csp/74/2020 zo dňa 31. 08. 2020 vyzval žalobcu na odstránenie nedostatkov žaloby pod následkom odmietnutia podania (na č. I. 24 spisu).

4. V zmysle návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na č. I. 28 rub - 29 spisu Okresný súd Žilina uznesením sp. zn. 49Csp/74/2020-58 zo dňa 13. 10. 2020 rozhodol o pripustení zmeny subjektu na strane žalobcu tak, že do konania na miesto dovtedajšieho žalobcu vstúpil žalobca ako nový žalobca.

5. Žalovanej bola žaloba do vlastných rúk doručená dňa 10. 02. 2021, čo vyplýva z doručeníek na č. I. 67 spisu, pričom žalovaná sa na výzvu súdu k žalobe v stanovenej lehote nevyjadřila.

6. Dňa 29. 04. 2021 bolo na súd doručené vyjadrenie a čiastočné späťvzatie žaloby žalobcu (na č. I. 79 - 81 spisu), v ktorom žalobca uviedol, že žalovaný dňa 16.3.2015 vyplnil Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro (ďalej len „Žiadosť“). V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (ďalej len „Banka“) v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro zo strany Banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Zo strany Banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 10.3.2015, o čom svedčí podpis na uvedenej Žiadosti. Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, resp. po schválení Bankou, Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. bola súdu zaslaná spolu s podaným Návrhom na vydanie platobného rozkazu. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“). Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2400.00 € so zmluvným úrokom vo výške 22.80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 80.00 € mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 20.5.2015 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 02.08.2017 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Ďalej uviedol, že v posudzovanej veci bol žalovanému jeho právnym predchodcom poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Podporne odkázal na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011 pod sp.zn. 6Co/95/2010. S uvedenou skutočnosťou má počítať aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 3 ods. 6 z.č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak

je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. V nami predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a jeho prílohy č. 2. Uvádza, že úver poskytnutý žalovanému vo forme revolvingu nie je bezúročný. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 20.5.2015 ako vyplýva z predložených položkovitých výpisov z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. Kreditná karta je forma bankového úveru, ktorý je čerpaný používaním karty. Rozsah čerpania žalovaného majú predstavovať debetné transakcie uvedené v predmetnom vyjadrení. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 2541,90 €, ktorá je podrobne rozpisovaná vo výpisoch z kartového účtu žalovaného v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „Úhrada“. Uvedené výpisy boli súdu predložené spolu s Návrhom na vydanie platobného rozkazu. Ďalej opísal kreditné operácie vykonané žalovaným. Čo sa týka uplatnenej sumy 4204.74 €, tak táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátene kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná suma 4204.74 € pozostáva z: - istiny 2048,50 € - poplatkov 41,26 € - štandardného úroku 1761,86 € - sankčného úroku 353,12 €.

Žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 394,38 € (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku trval naďalej. Dodal, že žalovaný počas súdneho konania zaplatil časť svojho dlhu, a to nasledovnými platbami: - platba zo dňa 21.10.2020 vo výške 54,09 €, - platba zo dňa 16.11.2020 vo výške 166,90 €, - platba zo dňa 17.12.2020 vo výške 168,48 €. Z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky po začatí súdneho konania zobral žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 389,47 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhoval, aby súd konanie v tejto časti zastavil a vrátil žalobcovi časť nespotrebovaného súdneho poplatku. Vo zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku trval naďalej.

7. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 07. 05. 2021, a to v neprítomnosti strán sporu ako aj v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, pričom žalobca a jeho právny zástupca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili, aby súd vo veci rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovaná svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, ktoré boli stranám sporu navzájom doručované a zistil nasledujúci skutkový stav:

9. Dňa 20. 03. 2015 bola obchodnou spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. a žalovanou podpísaná žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro (na č. I. 5 - 7 spisu), predmetom ktorej bola žiadosť o poskytnutie úveru vo výške 1 800 eur so štandardnou mesačnou splátkou 60 eur.

10. Predžalobnou upomienkou zo dňa 02. 07. 2017 (na č. I. 82 spisu) CFH upozornil žalovanú, že v prípade, ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 05/2017, CFH bude oprávnená predmetný úver zosplatiť, pričom zásielka bola dňa 12. 07. 2017 vrátená späť ako nedoručená (podľa doručky na č. I. 94 spisu).

11. Listom zo dňa 02. 08. 2017 - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (na č. I. 83 spisu) CFH oznámil žalovanej, že predmetný úver sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

12. Súd predmetnú vec posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov a ustanovení zmluvy:

13. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej označený ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/>

[ZZ/1964/40/20160101.html](http://www.zbierka.sk/ZZ/1964/40/20160101.html)>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. V zmysle ustanovenia § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. V zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej označený ako „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. V zmysle ustanovenia § 54a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej označený ako „OZ“), premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>> tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

19. V zmysle ustanovenia § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. V zmysle ustanovenia § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

21. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

22. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. V zmysle ustanovenia § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

24. V zmysle ustanovenia § 526 ods. 2 OZ, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

25. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky (21. 08. 2020), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20210628.html>> ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20210628.html>> Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní

klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa ust. § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

27. Podľa ustanovenia § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

28. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

29. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

30. Súd predmetnú zmluvu o aktiváciu Bankomatky Quatro podpísanú zo strany Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, a to podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnom v rozhodnom čase. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Súd musí konštatovať, že pri postúpení pohľadávky zo strany VÚB, a.s. na žalobcu nebolo dodržané ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Aktívna vecná legitímácia žalobcu v predmetnej veci bola žalobcom odvodzovaná z postúpenia predmetnej pohľadávky z VÚB, a.s. na žalobcu na základe listín žurnalizovaných na č. l. 31, 36 - 40 spisu. Predmetný úver bol žalovanej poskytnutý zo strany VÚB, a.s. (v zmysle č. l. 5 - 7 spisu). Pohľadávka uplatňovaná v tomto konaní bola v čase, kedy bola postúpená zo strany Všeobecnej úverovej banky na žalobcu (t. j. ku dňu 21. 08. 2020) postúpená zo strany banky, a nie zo strany obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding.

Súd aplikujúc ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách dospel k záveru, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná z dôvodu, že bola uzatvorená v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom taký úkon, ktorý bol uzatvorený v rozpore so zákonom je potom potrebné považovať v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka za neplatný.

Predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky zo strany banky je totiž podľa uvedeného ustanovenia § 92 ods. 8 písomná výzva banky, a následne 90 -dňové omeškania klienta banky so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke.

Žalobca dôvodil, že takou písomnou výzvou bola predžalobná upomienka, ktorú vyhotovila a žalovanému doručovala spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. dňa 02. 07. 2017, doručovaná žalovanej (v zmysle č. l. 94 spisu bola predmetná zásielka vrátená ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 12. 07. 2017).

Predmetná upomienka (výzva) však nebola výzvou banky tak, ako to predpokladá zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8. Predžalobnú výzvu totiž nevyhotovila a ani nedoručovala žalovanému Všeobecná úverová banka, ale Consumer Finance Holding, a.s., ktorý však nebol bankou. Následne súd musí konštatovať, že z uvedeného dôvodu nebola splnená podmienka - t.j. existencia písomnej výzvy banky, a v nadväznosti na to ani druhá podmienka, a to následné 90-dňové omeškanie žalovaného nasledujúce po písomnej výzve banky.

Súd poukazuje na závery prijaté:

- v Rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. 04. 2018, podľa ktorého: Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškani) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevyklučuje.22. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť

pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.²³ Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.²⁴ Žalobca v dovolaní poukazuje na judikát uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR bol pod č. 119/2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, ktorého publikovaná právna veta znie: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník“. Podľa názoru vec prejednávajúceho trojčlenného senátu sa jedná o judikát v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevylučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi,

- v Rozsudku NS SR, sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. 03. 2018, podľa ktorého

.....Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 bankového zákona, ktoré od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia zmluvy úverovej veriteľky a žalobkyne o postúpení pohľadávok nedoznalo žiadnej zmeny (odhliadnuc od prečíslovania k 1. januáru 2009 pôvodného odseku 7 na odsek 8, v tejto súv. por. čl. III bod 46 a čl. XI zákona č. 552/2008 Z. z.) treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 O. z.), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nespĺcanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok.

- v Rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/28/2020 zo dňa 28. 10. 2020, v zmysle ktoréhopohľadávka uplatnená žalobou, aj keď pôvodne vznikla z úverovej zmluvy uzavretej medzi nebankovým subjektom a žalovaným, v čase jej uplatňovania na súde už bola pohľadávkou banky. W.T.M., L. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť E.V. len za splnenia zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávok, dospel odvolací súd k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitímovaný.

Súd musí konštatovať, že v dôsledku nedodržania zákonom stanoveného postupu v súvislosti s postupovaním pohľadávky banky nebola daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na uplatňovanie pohľadávky voči žalovanému v tomto konaní, preto súd musel túto žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietnuť.

31. Okrem vyššie uvedeného nedostatku, pre ktorý súd žalobu zamietol, súd poukazuje na skutočnosť, že predmetná pohľadávka bola zo strany Consumer Finance Holding zosplatňovaná dňa 02. 08. 2017, a to pre nespĺnenie splátky splatnej v mesiaci 05/2017.

Všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie predmetnej pohľadávky na súde teda začala v zmysle ustanovenia § 103 OZ plynúť od zročnosti tejto nesplnenej splátky (teda od 15. 05. 2017 a uplynula dňa 15. 05. 2020). Taktiež premlčacia doba na uplatnenie splátok splatných v období od 15/05/2017 do zosplatenia (02. 08. 2017) uplynula pred 30. 07. 2020, teda pred dňom podania žaloby na súd (30. 07. 2020). Súd následne konštatuje, že nemohol priznať premlčané právo z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy a to s poukazom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka.

32. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca zobral žalobu v časti späť, a to vo svojom podaní doručenom na súd dňa 29. 04. 2021, súd v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 druhá veta CSP nevyzýval žalovanú na vyslovenie súhlasu s predmetným späťvzatím, a to z dôvodu, že k tomuto úkonu došlo skôr, ako sa začalo pojednávanie v predmetnej veci. Následne súd rozhodol o čiastočnom späťvzatí žaloby a to výrokom č. I. tohto rozsudku, a to tak, že konanie v žiadanej časti zastavil. Výrokom II. bola žaloba vo zvyšnej časti z dôvodov uvádzaných v bode 30. a 31. tohto odôvodnenia zamietnutá.

33. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. V zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

35. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Čiastočné zastavenie konania procesne zavinila sčasti žalovaná (nakoľko k časti späťvzatia žaloby došlo z dôvodu úhrady časti nároku zo strany žalovanej) a sčasti žalobca, ktorý zobral žalobu v ďalšej časti späť bez uvedenia dôvodu. Nakoľko bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá (t.j. v prevažnej časti porovnávajúc s časťou, v ktorej bolo predmetné konanie zastavené), možno konštatovať, že v predmetnom spore bola úspešnejšou stranou žalovaná. Vzhľadom však na skutočnosť, že nárok na náhradu trov konania si žalovaná v spore neuplatnila a zo spisu ani nevyplývalo, že by jej nejaké trovy konania vznikli, súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).